



# Focusgroep slaat brug naar diversiteit

Onderwijs en etnische groepen vinden elkaar steeds beter

TEKST: TON VAN DEN BORN | FOTOGRAFIE: MARION KLERKEN

Ze brengen groen onderwijs en groen bedrijfsleven in contact met mensen in hun netwerken. De leden van de focusgroep van Kies Kleur in Groen. Ze helpen ook met werving, zijn soms gastdocent en adviseren over de wijze waarop groen onderwijs de diversiteit kan vergroten. Het magazine brengt hen graag onder de aandacht, want ze hebben u veel te bieden.

“Ik zie mezelf als een soort makelaar die verbindingen maakt tussen groen onderwijs en bedrijfsleven”, zegt Joy Bindraban (46). “Dat kan ook, of moet misschien juist wel op onorthodoxe manieren.” Bindraban is van de eerste lichter van de Focusgroep. “Sinds 2011 sta ik op de site.”

Veertig mensen telt de Focusgroep nu. Dat is in een paar jaar tijd zo gegroeid. Aanleiding was de constatering dat Kies Kleur in Groen nog de aansluiting miste met etnische groepen in de samenleving. Terwijl het erom gaat dat je kleur en diversiteit naar de groene wereld haalt. Hoe kom je nu in contact met die wereld, met netwerken, met mensen die je verder kunnen helpen?

Nafize Sener, in haar functie voor Kies Kleur in Groen, zocht ze bij elkaar. De Focusgroepsleden hebben géén groene achtergrond, stelde ze bij de presentatie van de groep. Dat is ook meteen het grootste verschil met de rolmodellen van Kies Kleur in Groen. Rolmodellen laten zien dat je ook als je anders bent, je heel goed een plekje kunt vinden in de groene wereld. Maar de Focusgroepsleden hebben vooral ook een goed netwerk buiten die groene wereld.

## Enthousiaste netwerker

“Waarom ik geselecteerd ben”, vraagt Joy Bindraban, geboren in Suriname. “Ja, ik kan mezelf omschrijven, dat geeft misschien een idee. Ik ben jurist en coach. Ik heb ervaring met het leiden van brainstormsessies. En ik ben vooral ook een enthousiaste netwerker.” >>



Bindraban is ledenraadslid bij de Rabobank in Den Haag, bestuurslid van businessclub Escamp, ook in Den Haag en bestuurslid van Africa Life, een organisatie die zich inzet voor Afrikaanse muzikanten, dansers en zangers, en Afrikaanse mensen in het algemeen. Hij is lid van het Multicultureel Netwerk Rijksambtenaren (MNR) en strategieclub Winwide, bedoeld om hoogopgeleide allochtone vrouwen te helpen. En als Hindoestaan zit Bindraban tenslotte in het bestuur van de Federatie Arya Samaj, een overkoepeling van religieuze Hindoestaanse organisaties in Nederland.

Bindraban kende bovendien het groene onderwijs al. Hij dacht mee bij projecten van Helicon Opleidingen en Wellantcollege. “Bij Helicon wilden ze in een project, passie voor diversiteit, met pr-medewerkers kijken naar de meerwaarde van diversiteit. Ik heb meegedacht.” En bij het Wellantcollege in Vleuten was er een dag met het schoolteam waar ze wilden zien wat diversiteit kan betekenen voor school. “Ze deden een rollenspel”, vertelt Bindraban. “Hoe reageer je bijvoorbeeld als iemand met een hoofddoek in de klas komt? En hoe betrek je de ouders bij het onderwijs?”

### Betere brugfunctie

De focusgroep is een jaar of drie geleden gestart met vertegenwoordigers van culturele groepen, zoals Bindraban. Maar

er kwamen ook mensen met contacten in de wereld van UWV, gehandicapten, leeftijdsbewust beleid en sociale werkvoorziening. “Allerlei groepen waar je een onderbenutting van arbeidspotentieel ziet”, vat Esther Wouters, programmanager, samen.

Het idee om een dergelijke groep op te zetten, kwam van Martijn Root, van het ministerie van Economische Zaken (toen nog LNV). Hij constateerde dat je om met Kies Kleur in Groen een brug te slaan, meer mensen moet betrekken uit de doelgroep zelf.

De mensen die met de Focusgroep wilden meedoen, kregen een kort inwerkprogramma, een introductie in de wereld van het groene onderwijs met bezoek aan groene scholen, groen bedrijfsleven en het Ministerie. Ze verbonden zich voor de duur van het project. Groene scholen die meedoen met Kies Kleur in Groen kunnen hen aanspreken, was de gedachte. Via de Focusgroep kun je als school met doelgroepen, via netwerken in die doelgroepen, contact maken.

De Focusgroep werkt vraaggericht. Scholen kunnen hulp vragen, maar ze weten de groepsleden blijkbaar nog onvoldoende te vinden of ze weten niet precies wat mensen van de Focusgroep kunnen doen. “Het is een mooie groep mensen bij elkaar”, zegt Wouters, “maar

het werkt nog niet zoals het zou kunnen.” Daarom dit artikel. En daarom is de Focusgroep pas ook nog bij elkaar geweest om te discussiëren over een betere brugfunctie.

### De mensen

Conclusie is dat scholen hen nog steeds kunnen benaderen. Dat verandert niet. Wat wel verandert, is dat mensen vanuit Kies Kleur in Groen gaan praten met bedrijven en sectoren over de problematiek en de behoefte en de wijze waarop de Focusgroep van betekenis zou kunnen zijn. Kijk bijvoorbeeld naar de voeding, waar een tekort aan arbeidspotentieel dreigt. De Focusgroep zou kunnen helpen om de sector in contact te brengen met hun achterban. Ze kunnen adviezen geven of projecten starten. Maar je moet als sector dan natuurlijk eerst weten van het bestaan en de mogelijkheden van zo'n focusgroep. En van de mensen die er deel van uitmaken.

Bijvoorbeeld Sabri Riahi, directeur Fyousion Training and Consulting. Hij heeft bij LTO Noord onderzoek gedaan naar diversiteit en is nu betrokken bij de foodopleiding van Wellant in Amsterdam. Faruk Uçar, ondernemer in Enschede. Cemile Sezer, die een vrouwen netwerk heeft opgericht en graag als gastdocent wordt ingezet. Rafia Aallouch, oprichter van de Stichting Samen Doen, een landelijke stichting tegen huiselijk geweld.



Remco Wijnia



Rafia Aallouch



Mimoun Ouled Radi



Maritza Russel

En Ruud Hoemakers. Hij is weliswaar gepensioneerd als directeur, maar neemt nog steeds enthousiast aan allerlei netwerken deel. Van al deze mensen is, net zoals bij Bindraban, een indrukwekkende lijst te maken met de netwerken die ze vertegenwoordigen.

Dan is er Conny Schiere, die als adviseur werkgeversdiensten adviseert over arbeidskansen voor verschillende doelgroepen van het UWV. Remco Wijnia, directeur bij DSW Rijswijk, zet zich in voor arbeidsparticipatie van arbeidsgehandicapten. En Maritza Russel is voorzitter van EZVN, etnische zakenvrouwen in Nederland.

### Zwartepietendiscussie

En Murat Ersoy, geboren in 1980. “De Focusgroep vond ik enorm interessant”, zegt hij. “En de problematiek van groen onderwijs, de diversiteitswens, kom je ook elders tegen.” Daar kan hij wel iets mee. Dat doet hij dan vanuit zijn positie als bestuurslid bij Tannet, een organisatie van hoogopgeleide Turken, lid van Multi-Potentials, een netwerk van biculturele hoogopgeleiden, vaak starters op de arbeidsmarkt en zijn baan als bedrijfsadviseur bij de Certificaatspecialist.

“Ik heb meteen ‘ja’ gezegd. Ik heb er twee sessies gehad om kennis te maken met groen onderwijs. Het was hartstikke gezellig. En die groenscholen, ik vind het

heel veelbelovend. Bizar dat het onder een ander ministerie valt. Ik ben best actief geweest in mijn studententijd, maar groen onderwijs was me nooit opgevallen.”

Ersoy denkt vooral aan ondersteuning bij de werving. “Bij veel etnische doelgroepen heeft groen onderwijs geen imago, of het is een misplaatst beeld. Dat wil ik graag aanpakken. Ik kan adviseren. Welke kanalen gebruik je bijvoorbeeld om mensen te informeren, welke woorden en welke beelden en welke niet? Want je ziet toch dat er verschillende beelden bestaan. Kijk bijvoorbeeld naar de hele zwartepietendiscussie die nu weer loopt. Een oude traditie, maar kan dat wel? De perspectieven zijn hier zo verschillend.”

“En wat die kanalen betreft,” vervolgt hij, “veel promotie is massapromotie, advertenties in kranten bijvoorbeeld. Maar om etnische groepen te bereiken, zou je bijvoorbeeld naar de Turkse zenders op de satelliet of forums op internet moeten kijken.”

“Je kunt andere bladen en kranten kiezen”, zegt Bindraban. “Maar het begint vaak al bij de woordkeuze in een vacaturetekst.”

### Duwtje in de rug

Ook Jason Li (29), die een Chinese doelgroep vertegenwoordigt, actief was in MNR, het multiculturele netwerk voor rijksambtenaren en ambassadeur is voor Echo, wijst op andere kanalen om de doelgroep te bereiken. “Je kunt denken aan de Chinese kranten die gratis rondgaan. Of contact te leggen met sleutelfiguren in de gemeenschap en je meer te richten op ouders.”

Ouders hebben veel invloed, denkt hij. “Voor Chinese ouders is de opleiding erg belangrijk, ze zijn heel betrokken. Ze verdiepen zich in de loopbaanperspectieven. En groen onderwijs is toch eigenlijk een hele interessante sector waarvan onvoldoende bekend is wat je er allemaal mee kunt.”

Daarvan is ook Mimoun Ouled Radi, acteur en voor Nederlandse-Marokkaanse jongeren een rolmodel, overtuigd. “Ik voel me aangetrokken tot groen,” reageert hij, “want mijn ouders hebben in Marokko veel gewerkt in de groene sector. Hopelijk kan ik wat betekenen voor die scholen of het bedrijfsleven.”

Diezelfde hoop koestert Wendy de la Rambeljé, zelfstandig ondernemer (By Wen) met een Indische achterban. “Ik profileer mezelf als een creatieve denktank en ik geef graag dat extra duwtje in de rug waar nodig.” >>

## In beeld



Ruud Hoemakers



Wendy De La Rabelje



Joy Bindraban



Jason Li

## wellantcollege

### Meer bekendheid van opleidingen

Het beeld dat de focusgroep alleen een virtuele groep is, te vinden op kieskleuringroen.nl, een groep die wacht op vragen vanuit groen onderwijs en groen bedrijfsleven, is onjuist. Voor de mbo-opleiding van het Wellantcollege in Amsterdam – dat begon met food, maar breidt zich uit naar design en global green trade – is volgens opleidingsmanager Edith Petri, de Focusgroep een goed middel om het imago van de opleidingen bij die doelgroep beter neer te zetten. “We gaan nu bijvoorbeeld met de designgroep een etalage aankleden om zichtbaarheid te krijgen in een wijk.” Een activiteit waar iemand van de Focusgroep bemiddeld heeft.



Sabri Riahi

“Sabri Riahi heeft veel contact met scholen voor voortgezet onderwijs hier”, zegt ze. Dat is belangrijk, want hoewel de opleiding van Wellant, in samenwerking met Inholland, bewust voor de vestiging in Amsterdam heeft gekozen om Amsterdammers naar de mbo-opleiding te trekken, komen de meesten van buiten. Van Texel, Zeeland of Apeldoorn, zegt Petri. “Er is nog een markt te winnen.”

Het gaat dan vooral ook om bekendheid en een correct beeld van de opleiding en de arbeidsmarkt, erkent ze. “Daar zou ik de Focusgroep graag structureel voor willen inzetten.”

### Een andere weg

Judica Wondergem, projectleider bij Aequor voor Kies Kleur in Groen, wil met Faruk Uçar en Sabri Riahi, naar brancheorganisaties. Ze wil daar graag open gesprekken, benadrukt ze. Wat kan diversiteit voor jullie inhouden en betekenen? Wat levert het op, wat vraagt het? Moet je je bedrijf misschien anders inrichten? “Het verwonderde me bijvoorbeeld dat

de supermarkt geen aandacht had voor het Suikerfeest. Helemaal niets.”

Ook zij wijst erop dat je diversiteit breed moet zien, ook seksediversiteit, handicaps en diversiteit van stad en platteland. “Mensen die bijvoorbeeld reuma hebben, weten hoe lastig het is om zo’n oude melkverpakking open te krijgen. Als je tot de doelgroep behoort, kun je bedrijven en onderwijs vanuit eigen

gevoel en eigen ervaring op een andere weg zetten.”

“Faruk en Sabri kunnen vanuit hun perspectief meepraten”, vervolgt ze. “We willen de noodzaak van diversiteit duidelijker maken, maar je loopt in ons domein soms wel tegen barrières op. Soms onbewust. Dat er in het loonwerk geen vrouwen thuishoren bijvoorbeeld.” >>



Conny Schiere

### Tijd nodig

“Er is in groen onderwijs nog een hoop winst te boeken”, denkt Bindraban. En het gaat niet allemaal 1-2-3. “Bij Wellant in Rijswijk ben ik twee keer bij een open dag betrokken geweest”, vertelt hij. “De vraag was hoe je doelgroepen beter kunt benaderen. Er is van alles geprobeerd in groep 8, maar je ziet dat er bij andere culturen bijna geen aandacht voor groen onderwijs is. Je kunt het zichtbaar maken en ze komen dan misschien nog wel kijken, maar er zijn vervolgens toch maar weinig inschrijvingen. Het heeft tijd nodig.” Maar niet stoppen, waar schuwt hij. “Je moet wel doorgaan.” ■

### Wat kunnen de leden van de Focusgroep voor u doen?

- > helpen bij denken over werving, wervingsactiviteiten, andere kanalen, beelden;
- > onderzoeksvragen stellen bij hun achterban, bijvoorbeeld over bekendheid en beeld van groen onderwijs;
- > optreden als gastdocent en leerlingen vertellen over diversiteit en hun achterban;
- > als klankbord fungeren, bijvoorbeeld voor een vraag zoals: als je onze school binnenloopt op een open dag, hoe ervaar je dat dan? Wat kan beter?

# column

## kaka-iigee

Esther is programmamanager van Kies Kleur in Groen en woont in Wageningen.



## Generatieverwarring

Regelmatig komt er een collega op kantoor melden: ‘ik stop met werken’. Meestal vraag ik dan verrast: ‘Waarom?’ Dat zo iemand 65 wordt is niet te zien. Allerlei opties schieten op zo’n moment door me heen. Dat hij een loterij heeft gewonnen. Na een enorme ruzie heeft geroepen ‘mij zien jullie niet meer!’ Maar nooit dat zo iemand met pensioen gaat.

Leeftijden, ik zeg u eerlijk, ik ben de weg kwijt. Oma’s zitten massaal op Facebook, 20-jarigen draaien de muziek uit mijn jeugd. Vorig weekend trad Cheb Khaled op in Amsterdam. ‘The King of Rai’. De Algerijn is nog niet aan zijn pensioen toe maar toch al 40 jaar in het vak. Het enige Frans wat mijn pleegzoon ooit heeft opgedaan is van het meezingen met Cheb. Aïcha Aïcha, écoute-moi. Een leuk uitje voor hem (16) en mij (44) samen, dacht ik. Ik verzamelde nog meer fans: een vriendin van bijna 50, een vriend van 30. Allemaal gek op Cheb.

De club waar Khaled zou optreden, bleek nogal een bijzondere visie op concerten te hebben. En een probleem met groepen jonge jongens die niet met alcohol overweg kunnen. Cheb zou pas na middernacht zingen. Entree boven de 21. Er werd geen alcohol geschonken.

Ineens ging leeftijd tellen. Mijn pleegzoon bleek te jong om binnen te komen. Ik voelde me te oud om tot diep in de nacht in een club te hangen, in een permanente dreiging van knokpartijtjes. Zonder één wijntje ook nog. De vriendin maakte zich zorgen dat we voor Patricia Paays zouden worden aangezien, als dames van middelbare leeftijd met twee knappe jonge jongens aan onze zijde. Dat gaf de doorslag. We belden op. We mochten de kaartjes teruggeven.

In plaats daarvan gingen we heerlijk uit in een club in Amsterdam die na het diner de tent even ombouwt, zodat er gedanst kan worden. Mijn pleegzoon had de locatie uitgekozen. Ik zag mensen van alle leeftijden. Elk van ons kon met bijna alle liedjes meezingen. ‘Let the sun shine...’. We hadden een topavond. Op weg naar huis vroeg ik me af, of er eigenlijk ook nadelen kleven aan generatieverwarring. Uitgaan wordt er in elk geval een stuk relaxter van.

*Esther Wouters*